

nálta föl, holott itt futóhomokra telepített s nagyobbbrészt igen középszerű termőhelyű állabokról vao szó.

Máskülönben a munka lényeges hiányokkal nem bir; mindamellet a bíráló bizottság a pályadíjat a szerzőnek oly föltétel alatt javasolja kiadni, hogy a 3-ik résznek a fentebbiek értelmében való átdolgozása mellett azon kisebb megjegyzéseket is vegye figyelembe, melyek az egyes részletekre vonatkozólag a bizottság tagjai által az eredeti kéziratban tétettek, s hogy könnyebb megérthetés czéljából az oly kifejezések mint: „köz“ (e. h. társadalom), „ültetvényes“ (e. h. ültetvény) „vágásforgó“ stb. más, eddig használatban volt s általánosan ismert szókkal helyettesítsenek, az idegen nyelvű szók pedig, mint: „vegetatio,“ „orientálni,“ „homokconcretio“ teljesen mellőztessenek. — Budapest 1883. december 22-én.

Fekete Lajos,

biráló bizottsági tag.

Horváth Sándor,

biráló bizottsági tag.

Bedő Albert,

biráló bizottsági elnök.

Belházy Emil,

biráló bizottsági tag.

Luczenbacher Pál,

biráló bizottsági tag.

Egyesületi közlemények.

(Az Országos Erdészeti-Egyesület 1883. évi decemberhó 23-án tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: Bedő Albert első alelnök; Abrudbányai Béla, alapító tag; Balás Vincze, Belházy Emil, Bothó Imre, Eleőd Jósa, Ghyczy Emil, Hoffmann Sándor, Hóman Bálint, Rónai Antal, Rutska Tivadar választmányi tagok és Horváth Sándor egyesületi titkár.

Bedő Albert első alelnök az ülést megnyitván, jelenti, hogy Tisza Lajos egyesületi elnök ő excja szegedi teendői

által akadályozva, az ülésen nem vehet részt, mire a titkár tudatja, hogy Divald Adolf választmányi tag betegség-, Szabó Adolf és Kallina Károly választmányi tagok pedig hivatalos elfoglaltságuk által mentették ki távollétüket.

I. A titkár a pénztár állásáról a következő jelentést terjeszti elő :

Az egyesület összes bevétele f. é.

januárhó 1-étől f. é. december 23-áig .	26.462 frt 18 kr,
kiadása ugyanezen idő alatt	16.346 „ 19 „ volt,
jelenlegi pénztári készlet tehát	10.115 frt 99 kr,

mely összegből 7.360 frt az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárban gyümölcsözőleg van elhelyezve, 2.755 frt 99 kr pedig az egyesület kézipénztárában van.

A fennebb kimutatott 26.462 frt 18 kr összes bevételből 1.598 frt 04 kr múlt évi pénztári maradékot képez, 2.692 frt 58 kr rendes alapítványi tőketörlesztésre és a Wagner Károly alapítványra 1.892 frt 21 kr pedig a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjára folyt be. Ez évi rendes bevételeink tehát a most említett összegek levonása után összesen 20.279 frt 35 krt tesznek ki.

Viszont a kiadásokból 10.506 frt 83 kr oly összeget képez, mely részben az általános, részben pedig a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapját képező alapítványi vagyonhoz csatoltatott s mint ilyen értékpapírok vásárlására fordított. A tényleges kiadások tehát a mai napig összesen 5.839 frt 36 krt tesznek ki.

A kimutatott 10.115 frt 99 kr pénztári készleten kívül szintén az egyesületi pénztár kincsiókjában őriztetik továbbá egy 1.100 frtról szóló takarékpénztári betéti könyvecske is, melylyel a Deák Ferencz alapítvány 1881. és 1882. évi még ki nem adott pályadíja helyzetetett el gyümölcsözőleg.

Tudomásul vétetik :

II. A titkár előterjeszti a Wagner Károly alapítvány és a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjának kamataiból adandó segélyekért beérkezett folyamodványokat, megjegyezvén, hogy a Wagner Károly alapítványnál a megelőző év kamatmaradékaiból és a folyó évre előirányzott kamatokból összesen 580 frt 95 kr a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjánál pedig 300 frt áll rendelkezésre.

A választmány a titkárnak ezután előterjesztett jelentéséből meggyőződve arról, hogy a Wagner Károly alapítvány segélyéért jelentkezett 12 folyamodó közül: Polák Hermilné, Ernhooffer Ignáczné, Füzi Dénesné, Trattner Mihályné, Makonyi Sámuelné, Rónai Antalné, Matuskovic Béláné és Kelemen Lajosné erdőtiszti özvegyek nem csak jogosultak, de anyagi helyzetüknél fogva érdemesek is a segélyezésre, Polák Hermilnének, mint a ki ez évben vesztette el férjét s két kiskorú árvával maradt vissza, 80 frtot, az előbb elősorolt más hét özvegynek pedig egyenként 50 frtot szavazott meg, Füzi Dénesnének oly feltétellel, hogy a megszabott 50 frtból a múlt évi december 7-én tartott választmányi ülés határozata értelmében 25 frt a néhai Füzi Dénes által tett 100 frtos alapítvány még törlesztetlen részének apasztására fordíttassék.

Az ezen alap segélyéért folyamodó többi négy özvegy kérelmét a választmány sajnálattal bár, de nem vehette figyelembe, mivel ezek közül Kumper Mártonnének férje az egyesületnek csak egy évig volt tagja, Dvihalyné Jenőné férje az utolsó években tagsági kötelezettségeit nem teljesítette, Szilniczky Jakabné férje nem volt erdőtiszt és Hermann Imréné rászorultságát a segélyre okmányokkal nem igazolta be s így az alapszabályok értelmében e négy folyamodó közül egyik sem részesíthetett segélyben.

A magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjából való támogatásért egyedül Skvór Ignác ny. m. k. erdőtiszt és súlyos betegség által ágyhoz szegzett egyesületi tag folyamodván, részére a választmány az alapszabályok értelmében ez idő szerint megszabható legmagasabb összeget, 50 frtot szavazott meg segélyképen.

A kiosztott segélyösszegeken felül megmaradó részlete a rendelkezésre állott kamatoknak a Wagner Károly alapítványnál az 1884-ik évi kamatokhoz, a másik alapnál ellenben az alapszabályok értelmében a tőkéhez csatoltatik.

III. A folyó évben lejárt pályázatok sorsának eldöntése kerülvén tárgyalás alá, a titkár előterjeszti a Bedő Albert elnöklete alatt Abrudbányai Béla, Divald Adolf, Horváth Sándor és Rónai Antal választmányi tagokból alakult bíráló bizottság jelentését az „Erdőhasználatlan“ kézi könyvére hirdetett pályázat eredményéről (L. az „Erdészeti Lapok“ 1884. évi I. füzetét), megjegyezvén, hogy Divald Adolf bírálóbizottsági tag időközben e tisztétől indokoltan visszalépett.

A választmány a bíráló bizottság jelentése alapján a kitűzött 100 arany pályadíjat „Az erdőjövedelem fokozásának titka leginkább az erdei termények helyes kihasználásában rejlik“ jelige alatt beérkezett pályamunka szerzőjének a bírálóban foglalt megjegyzések figyelembe vételének feltétele alatt egyhangulag odaitélte, felkérvén az elnökséget, hogy ezen határozatát a közgyűlésnek előterjessze.

Ugyancsak a titkár előterjeszti a Bedő Albert elnöklete alatt Belházy Emil, Fekete Lajos, Horváth Sándor és Luczenbacher Pál tagokból megalakult bíráló bizottság jelentését, a futóhomok megkötését, beerdősítését és erdőgazdasági kezelését tárgyazó népszerű kézi könyv megírására hirdetett 40 aranyos pályázat eredményéről. (L. az „Erdészeti Lapok“ 1884-ik évi I. füzetét.)

A választmány ezen jelentés alapján a „Mesterünk a természet, tőle tanuljunk“ jeligéjű pályamunka szerzőjének a kitűzött 40 arany pályadíjat oly feltétellel, hogy szerző művének sajtó alá rendezése előtt a harmadik részt a birálatban foglaltak értelmében átdolgozza, a bíráló-bizottságnak a kéziratra tett kisebb megjegyzéseit figyelembe veszi és végül a kéziratban előforduló nem népies szókat és idegen nyelvből vett kifejezéseket könnyen megérthető elnevezésekkel cseréli fel, egyhangulag odaitélte, felkérvén az elnökséget, hogy a közgyűlésnek ezen pályázatra vonatkozó határozatát is előterjeszse.

IV. A pályázatok kérdésével kapcsolatban elnök felemlíti, hogy a most eldöntött pályázatokon kívül még két pályázata van az egyesületnek kitűzve, egyik az Erdészeti növénytanra, mely a Deák Ferencz alapítvány 1882. és 1883. évi együttes kamataiból, és egy másik az „Erdőrendezéstan“ kézikönyvére, mely ugyanezen alapítvány 1884-ik évi kamataiból fog jutalmaztatni. Ezen utóbbi pályázat határideje már 1884 végével lejárván, czélszerű volna talán már most intézkedni, hogy az 1885-ik évi kamatokból kitűzendő pályázat tárgya is minél előbb megállapittassék.

Az igazgató-választmány elnök indítványa alapján a kérdés tanulmányzására Rónai Antal, Hoffmann Sándor, Belházy Emil és Horváth Sándor tagokat kéri fel oly megbizással, hogy erre vonatkozó javaslatukat már a legközelebbi választmányi ülésen előterjeszszék.

V. A titkár jelenti, hogy az „Erdészeti Lapok“ és más nyomtatványok költségei s továbbá az expeditionalis költségek valószínűleg meg fogják haladni az illető rovatok alatt ez évre előirányzott összegeket, kéri tehát a választmányt, hogy az első kiadási rovatnál szükség esetére 250 frt, az utóbbinál ellenben 30 frt póthitelt engedélyezzen.

A választmány ezen összegeket a többi rovatoknál elérhető megtakarítások s illetőleg a jelentékeny bevételi többletek terhére egyhangulag megszavazza, utasítja azonban a titkárt, hogy az „Erdészeti Lapok” nyomtatási költségeiről az 1884-ik év folyamán az államnyomdán kívül a többi nagyobb nyomdáktól is részletes adatokat szerezzen be.

VI. A magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapja az alapszabályok értelmében addig, míg a tőke a 20000 frtot eléri, az egyesület évi bevételi feleslegéből minden évben növelendő lévén, titkár jelenti, hogy a folyó év rendes elkölthető bevételeiből a rendes kiadások levonása után az év végével kerekszámban 10.000 frt megtakarítás remélhető, melyből azonban 1000 frtot a tervezett Erdészeti műszótár céljaira kellene fordítani. Az ennek levonása után megmaradó 9000 frtnyi megtakarításból tehát az alapszabályok értelmében 4500 frtig terjedhető összeg csatolható a magyar erdőtisztek segélyalapjához.

Az igazgató-választmány ezen előterjesztés alapján elhatározza, hogy a közgyűlésen 1000 frtnak a műszótár céljaira való fordítását és 4000 frtnak a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjához való csatolását fogja javaslatba hozni.

VII. A titkár jelenti, hogy az egyesület azon felterjesztésére, melyben a községek az üzemtervek elkészítésére ismételten felhívni kérte, a nagyméltóságú földmivelés-, ipar- és kereskedelmi ministerium f. évi 50768. sz. alatt a következő leiratot intézte egyesületünkhöz:

„A közvetlen állami felügyelet alá helyezett erdők rendszeres gazdasági üzemtervének a törvényben megszabott határidőig való előterjesztése ügyében f. évi 525. sz. alatt hozzám intézett feliratára, — köszönettel fogadva egyébként az erdők ügye iránt ezuttal is tanusított élénk érdeklődését — értesi-

tem a t. egyesületet, hogy a kir. erdőfelügyelőktől e tárgyban hozzám érkezett jelentések szerint, a fenálló viszonyokhoz képest lehetőleg minden megtétetett arra, hogy a fenjelzett erdők tulajdonosai az üzemtervek elkészítése és előterjesztésére vonatkozó törvényszabta kötelezettségükről s az ennek elmulasztásával járó törvényes következményekről is kellően tájékozva legyenek; s ha mindemellett az összes birtokosok szóbanlevő kötelezettségüknek kivétel nélkül megfelelni netalán nem fognak, ez nagyobbára oly akadályoknak lesz tulajdonítandó, melyeket egyelőre elhárítani nem lehetett.“

E leiratot a válaszmány köszönettel vette tudomásul.

VIII. A titkár olvassa Bróz Alajos egyesületi tagnak következő beadványát :

„Tisztelettel alulirt 1881. év szeptember havában pagonnyán kívül és a szomszédos Hunyadmegye határán, Stanizsa község területén vadászott s vadászat közben geologiai ismereteinél fogva egy nagy kiterjedésű területet fedezett fel, mely aranyban dúsgazdag, 1 méter — 1.5 méter vastag telléreket rejt, s azon területet a bányatörvény értelmében, saját nevére el is foglalta, illetőleg, szabad kutatási körökkel hálózta el.

Ennek megtörténte után tisztelettel alulirt több jó barátjaival együtt ezen bányaterületet feltárta és nem is csalatkozott, mert az érc-aranyban dúsgazdag, mint az ide mellékelt ércmutatvány darabok mutatják, melyeket a selmeczi m. k. bányakadémiának megpróbálás szempontjából elküldeni esedezem.

Ezeket előre bocsátva, felkérem a tekintetes magyar Országos Erdészeti Egyesületet, miszerint kegyeskedjék tisztelettel alulirttól az ide mellékelt ajándékozási okmány alapján, ezen bányaalományból öt egész részt örökre költségmentesen elfogadni, s tisztelettel alulirtat egy jogérvényes meghatalmazási okmány alapján ezen öt egész résznek képviselétével megbizni.“

A beadványban említett ajándékozási okmány így szól:
 „Melynek erejénél fogva alulirt az Országos Magyar Erdészeti Egyesületnek visszavonhatlanul és *költségmentesen örökre* az 1881. év szeptemberhó 17-én kelt és az abrudbányai m. kir. bányabiztosságnál 1881. évi 842. szám alatt kiadott kutatási engedély alapján nyert és saját nevére irt szabad kutatásokból, mely szabadkutatások Hunyadmegyében stanizsai községbeli bányaterületre vonatkoznak, és 128 részre lesznek osztva, mely részvénytársulat „Béla és Alajos“ védnév alatt lesz telekkönyvezve, 5, azaz öt egész részt a 128-ból ajándékoz.“

Tatár Zsigmond,

mint tanu.

Apostol Alajos,

mint tanu.

Bróz Alajos,

a m. Orsz. Erd. Egyesület
 alapító tagja.

A választmány Bróz Alajosnak az egyesület iránt tanúsított ezen figyelmét köszönettel fogadván, az ügyet megfontolás és az elfogadásra vonatkozó javaslattétel végett Hoffmann Sándor, Rutska Tivadar és Eleőd Jósa tagoknak adja ki, a titkárt pedig utasítja, hogy a beküldött próba-érczet megvizsgálás végett addig is, míg e tekintetben határozat hozatnék, a selmeczi akadémiának küldje el.

IX. A folyó ügyek tárgyalására kerülvén a sor, a választmány elhatározza, hogy az egyesület az 1885. évi országos kiállításon a magyar erdészeti irodalmi termékekkel mint kiállító is részt vesz.

Tudomásul veszi továbbá, hogy alapítványi-tőketartozásuk készpénzben való törlesztésére befizettek: Frits Béla 60 frtot, Schréter Károly 20 frtot, Muits István 20 frtot, Mátray József 30 frtot, Hantos János 10 frtot, Járos János 50 frtot és Szilárd Károly 20 frtot; továbbá, hogy a magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapja javára Helm Gyula 6 frt 50 krt, Bothó Imre 20 frtot, Vadászfy

Jenő 2 frt 50 krt adományoztak és végül, hogy Deryei Antal az egyesület könyvtárának megküldte Mihályffy Ernő joghallgatónak „Az erdő és közgazdasági jelentősége“ című pályanyertes munkáját.

X. A következő új tagok vétetnek fel :

a) alapítóknak : Giczi-assa s ablanczkürthi Ghyczy Livius cs. kir. kamarás és ny. tüzérőrnagy 160 frt alapítvánnyal készpénzben, ajánlja Ghyczy Emil választmányi tag; Fuchs Chajem fakereskedő, 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Belházy Jenő;

b) rendes tagoknak : Schudik Nándor erdészsegéd, ajánlja a titkár; Rónai Árpád uradalmi erdész, ajánlja Rónai Antal; Konopka Ferencz m. kir. erdőgyakornok, Petrus Márton és Debreczy Ödön m. kir. műszaki díjnokok, ajánlja Girsik János; Krsztyánszky Reinhold urad. főerdész, ajánlja Simenszky Kálmán; Kamler Károly m. k. erdőlegény, ajánlja Kővári László; Hoffer Tivadar városi erdőtiszt, ajánlja Erdődi György; Fái Ede erdőgondnok, ajánlja Lónkai Antal; a selmeczi akadémiai ifjuság „szepesi társulata“, ajánlja Matüsovszky Árpád; Deutsch József fakereskedő, ajánlja a titkár; Keszthelyi Mór gépművezető, ajánlja Jánosy Dénes; Spielmann Károly m. kir. erdőőr, Faludy Lajos m. kir. erdőőr, Markaczán Ferencz m. k. faraktárőr és Sternberg Salamon fakereskedő, ajánlja Weisz Déniel.

XI. Több tárgy nem lévén, jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Ghyczy Emil és Hoffmann Sándor tagtársak kéretnek fel. — K. m. f. — Hitelesítésül :

Ghyczy Emil,
választn. tag.
Hoffmann Sándor,
választn. tag.

Bedő Albert,
alelnök.
Horváth Sándor,
titkár.

*Az országos erdészeti egyesület 1883. évi deczemberhó 29-én
Budapesten tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyve.*

Az ülés kezdődik délelőtt 10 órakor.

Jelen voltak: Bedő Albert egyesületi első alelnök;
 Horváth Sándor egyesületi titkár;
 Abrudbányai Béla m. kir. erdőtanácsos, alapító tag;
 Adriányi Arnold kir. erdőfelügyelő, alapító tag;
 Almásy Andor m. kir. főerdőmester, alapító tag;
 Balás Vincze m. kir. főerdész, alapító tag;
 Balogh Kálmán m. kir. közalapítványi erdőgyakornok;
 Belházy Emil kir. főerdőfelügyelő, alapító tag;
 Bereczky Gyula m. kir. erdőgyakornok, alapító tag;
 Boros Marczell erdőgyakornok;
 Braun György erd. ellenőr, rendes tag;
 Csik Imre kir. alerdőfelügyelő, alapító tag;
 Csupor István m. kir. közalapítványi erdész, alapító tag;
 dr. Dietz Sándor tud. egyetemi tanársegéd, alapító tag;
 Deván Róbert m. kir. főerdész, alapító tag;
 Eleőd Jóna üveggyáros, alapító tag;
 Erdődi György erdőgyakornok, rendes tag;
 Ercsényi Béla m. kir. erdészjelölt, rendes tag;
 Ercsényi István m. kir. erdőgyakornok, rendes tag;
 Földi János m. kir. erdész, alapító tag;
 báró Feilitzsch Arthur kir. alerdőfelügyelő, alapító tag;
 Fuchs János m. kir. erdész, alapító tag;
 Füredi Ede m. kir. főerdész, alapító tag;
 Garlathy Kálmán m. kir. főerdőrendező, alapító tag;
 Gelsei Gutmann Izidor földbirtokos, alapító tag;
 Ghyeczy Emil földbirtokos, alapító tag;
 Guckler Károly fővárosi erdőtiszt; rendes tag;

- dr. Günther Antal ügyvéd, rendes tag;
 Halácsy Kálmán okleveles erdész, alapító tag;
 Hangay Géza m. kir. főerdész, alapító tag;
 Hantos János m. kir. erdőtanácsos, alapító tag;
 Hanzély István m. kir. közalapítv. erdőrendező segéd,
 alapító tag;
 Havas József kir. erdőfelügyelő, alapító tag;
 Havas Sándor nyug. államtitkár, rendes tag, Budapest
 főváros képviselője;
 Héczey Lajos kir. alerdőfelügyelő, alapító tag;
 Hirsch István cultusminiszteri titkár, alapító tag;
 Hoffmann Sándor m. kir. közalapítv. főerdőtanácsos,
 alapító tag, a vallás- és közoktatási miniszterium képviselője;
 Hóman Bálint tisztartó, rendes tag;
 Illés Nándor m. kir. főerdőtanácsos, alapító tag, a
 földmivelés-, ipar- és keresk.-ügyi miniszterium képviselője;
 Imre Dénes m. kir. erdész, alapító tag;
 Iváncsó Bartalan m. kir. erdőgyakornok, rendes tag;
 Jóász Alajos m. kir. főerdész, alapító tag;
 Kabina János kir. erdőfelügyelő, alapító tag;
 Kallina Károly m. kir. erdőmester, alapító tag;
 Kostyál György m. kir. erdész, alapító tag;
 Kovács Géza m. kir. közp. főerdész, alapító tag;
 Krivácsy Elek kir. erdőfelügyelő, alapító tag;
 Laukó Sándor püsp. erdőmester, rendes tag;
 J. Lavoitha Albert m. kir. erdészjelölt, rendes tag;
 Lende Ede m. kir. erdész, alapító tag;
 Mester József kir. alerdőfelügyelő, alapítványi tag;
 Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő, alapító tag;
 Pálffy Alajos erdőgyakornok, alapító tag;
 Partos Vilmos erdőgyakornok, rendes tag;
 Pető Lajos kir. alerdőfelügyelő, alapító tag;

- Riedl Ödön erdőmester, rendes tag;
 Roller Adolf m. kir. erdőmester alapító tag;
 Rozinszky Béla kir. alerdőfelügyelő, alapító tag;
 Rutska Tivadar kir. főerdőfelügyelő, alapító tag;
 Scultéty Nátán m. kir. erdőmester, alapító tag;
 Sóltz Gyula m. kir. erdőtanácsos és akad. tanár,
 alapító tag;
- Szabó Adolf kir. erdőfelügyelő, alapító tag;
 - Szécsi Zsigmond m. kir. erdőakad. tanár, alapító tag;
 - Szőcs Miklós m. kir. erdész, alapító tag;
 - Sztokosza Géza m. kir. erdész, alapító tag;
 - Tavi Gusztáv m. kir. erdész, alapító tag;
 - Téglás Gábor reáliskolai igazgató, rendes tag;
 - Tomcsányi Gyula m. kir. erdőmester, alapító tag;
 - Tomcsányi Gusztáv m. k. h. erdőmérnök, alapító tag;
 - Törzs Kálmán kir. alerdőfelügyelő, alapító tag;
 - Trsztyánszky László alap. erdészjelölt, rendes tag;
 - Vadászfy Jenő m. kir. közalapítv. faraktárgondnok,
 alapító tag;
 - Várjon Géza m. kir. főerdőmester, alapító tag;
 - Velics János m. kir. közalapítv. erdőgyakornok;
 - Véssey Ferencz kir. erdőfelügyelő, alapító tag;
 - Verbovszky József m. kir. erdész, alapító tag.

Bedő Albert egyesületi első alelnök: Tisztelt tagtársak!
 Az országos erdészeti egyesület folyó évi rendes közgyűlése
 a mai nap jelen órájára és e helyre lévén kitűzve, van sze-
 rencsém az ülést megnyitni.

Mindenekelőtt mély sajnálattal kell jelentenem a tisztelt
 közgyűlésnek, hogy egyesületünk elnöke Tisza Lajos úr ő
 nagyméltósága, ki eddig minden közgyűlésünkön elnökölt, a
 tegnapi napon levelet intézett hozzám, mint az egyesület
 alelnökéhez, melyben kéri, hogy a t. közgyűlésnek tudomására

hozzam mély sajnálatát a felett, hogy szegedi teendői által akadályozva jelen közgyűlésünk tanácskozásainak vezetéséről le kellett mondania.

Ugy hiszem, tisztelt közgyűlés, mi is a legélenkebben sajnáljuk, hogy mélyen tisztelt elnökünknek bölcs vezetését ez alkalommal nélkülöznünk kell. Kérem a tisztelt közgyűlést, hogy ezen mély sajnálatunknak jegyzőkönyvileg is kifejezést adni sziveskednék. (Élénk helyeslés.)

Elnöki tisztemnél fogva van szerencsém továbbá bejelenteni, hogy mai közgyűlésünkre a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium részéről Illés Nándor m. kir. főerdőtanácsos, a vallás- és közoktatásügyi miniszterium részéről Hoffmann Sándor főerdőtanácsos és Budapest főváros hatósága részéről Havas Sándor fővárosi bizottsági tag úr küldetett ki, kiket az egyesület nevében ezennel üdvözölni van szerencsém. (Éljenzés.)

És most áttérve tanácskozásaink sorrendjére, felkérem a titkár urat, sziveskedjék a tárgysorozat első pontja értelmében egyesületünk tevékenységéről szóló jelentését előterjeszteni.

Horváth Sándor titkár az egyesület működéséről és vagyoni állásáról a következő jelentést terjeszti elő. (Lásd az „Erdészeti Lapok“ jelen I. füzetét.)

Elnök: Azt hiszem, tisztelt közgyűlés, hogy a felolvasott titkári jelentést egész terjedelmében tudomásul vehetjük s az abban foglalt indítványok alapján a következő határozatokat mondhatjuk ki.

Először az elnökség, felhatalmaztatik, hogy a folyó év végén mutatkozó megtakarításokból ezer forintot az „Erd. műszótár“ költségeinek fedezésére fordíthasson.

Másodszor a bejelentett új tagok az egyesület kebelébe 1884. január elsejétől kezdve felvétetnek.

Harmadszor az elhunyt egyesületi tagok halála fölötti sajnálatunkat jegyzőkönyvileg fejezzük ki. (Helyeslés.)

Ezek szerint áttérhetünk a tárgysorozat második pontjára : az 1882-ik évi számadások felülvizsgálására és az 1884-ik évi költségvetés megállapítására.

Mint a t. közgyűlés előtt ismeretes, egyesületünk számadásait a lezárás után következő évben az igazgató választmány tüzetes vizsgálat alá szokta venni, oly módon, hogy a vizsgálat teljesítésére saját kebeléből szűkebb körű bizottságot küld ki s ennek jelentése alapján aztán a közgyűlésnek a felmentés megadása vagy megtagadása iránt javaslatot terjeszt elő.

Az igazgató választmány ezen kötelességét most is teljesítette s vizsgálatának eredményéről részletes jelentést terjeszt a közgyűlés elé. E jelentést a közgyűlés az eddigi gyakorlat szerint szintén egy három tagú bizottságnak szokta kiadni, melyet saját kebeléből azzal az utasítással küld ki, hogy a számadások és költségvetési tervet felülvizsgálása után a felmentésre és a következő évi költségvetésre nézve lehetőségig az ülés folyama alatt javaslatot terjesszen elő.

Felkérem tehát a t. közgyűlést, hogy e bizottság kiküldése iránt intézkedni méltóztatnék. Részemről a bizottságba elnökül Belházy Emil kir. főerdőfelügyelő urat ajánlanám, ki már az igazgató választmány által kiküldött vizsgáló bizottságban is résztvett s a ki ezek szerint a mostani bizottság más két tagjának a számadásokat illető minden kérdésben tájékozással szolgálhat. A bizottság többi tagjaiul Szabó Adolf kir. erdőfelügyelő urat és Csopor István közalapítványi erdész urat ajánlanám. (Helyeslés.)

Ha ezen javaslatomat elfogadni méltóztatnak, felkérem a bizottságot, hogy megbízatásában az elmondottak szerint eljárni sziveskedjék.

Ugyanezen bizottság javaslatot terjeszthet elő, nézetem szerint, az iránt is, hogy az igazgató választmány f. hó 23-án hozott határozatához képest, mily összeg lenne a folyó évi bevételek megtakarításából a magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapjához csatolandó. (Helyeslés.)

Következik a tárgysorozat 3-ik pontja: egy igazgató választmányi tag választása.

Elnök: A választás, t. közgyűlés, az eddigi gyakorlat szerint titkos szavazás útján történvén, a szavazatok összegyűjtésére egy három tagu bizottság küldendő ki. E bizottság elnökéül részemről Sóltz Gyula tagtársunkat, tagokul pedig Halácsy Kálmán és Riedl Ödön tagtárs urakat ajánlanám (helyeslés) s ha e javaslatom elfogadtatik, a mi mint látom már megtörtént, az ülést a választás idejére felfüggesztem.

(Fél órai szünet után.)

Elnök: A szavazás be lévén fejezve, felkérem a szavazatszedő bizottság elnökét, hogy a választás eredményéről jelentését előterjeszteni sziveskednék.

Sóltz Gyula: A szavazatszedő bizottság nevében van szerencsém a tisztelt közgyűlésnek jelenteni, hogy mindössze 56 szavazat adatott be s ezekből valamennyi Abrudbányai Béla tagtársunkra esett.

Elnök: E szerint Abrudbányai Béla erdőtanácsos úr egyhangulag az igazgató választmány tagjává választatott.

Most tehát áttérhetünk a tárgysorozat negyedik pontjára, mely szerint a Deák Ferencz alapítvány 1881-ik évi kamataiból az „Erdőhasználatban“ kézi könyvének megírására hirdett 100 aranyos pályázat eredményéről fog a tisztelt közgyűlésnek jelentés tétetni.

Horváth Sándor titkár: Mielőtt a pályázat eredményéről szóló birálati jelentést és az igazgató választmánynak erre vonatkozó határozatát előterjeszteném, bátor vagyok a

tisztelt közgyűlés tájékoztatóul röviden megemlíteni, hogy a pályázat határideje folyó évi márcziushó 30-án járt le, s hogy az igazgató választmány erre következő ülésében az eredmény megbirálására Bedő Albert elnöke alatt Abrudbányai Béla, Divald Adolf, Horváth Sándor és Rónai Antal tagokat küldte ki. Ez ötös bizottságnak azonban egyik t. tagja, Divald Adolf ur időközben indokolt nyilatkozással visszalépését jelentvén ki, a bíráló bizottság 4 tagból alakult meg s véleményét a pályázat eredményét képező munkáról a következő jelentésben terjesztette elő az igazgató választmánynak. (Olvassa a bírálatot. Lásd az „Erd. Lapok“ jelen I. füzetét.)

E bírálatot az igazgató választmány folyó hó 23-án tartott ülésében egész terjedelmében magáévá tevén a kitűzött 100 darab arany jutalmat „az erdőjövedelem fokozásának titka leginkább az erdei termékek helyes kihasználásában rejlik“ jeligéjű pályamunka szerzőjének a bírálatban foglalt megjegyzések figyelembe vételének feltétele mellett egyhangulag odaitélte. Az alapszabályok értelmében tehát most a jeligés levél felbontandó és a szerző neve kihirdetendő lesz.

Elnök: E pályamunka jeligés levele a következő pályamunkáéval együtt az igazgató választmány ülésében közös borítékba helyezve lepecsételtetett s eddig az egyesület pénztárában őriztetett. A közös borítékot és a pályanyertes jeligéjű levelet tehát most az előadottak értelmében fölbontom. (A levélke fölbontása után.) A jeligés levél szerint a pályadíjnyertes munka szerzője Szécsi Zsigmond m. kir. erdőakadémiai rendes tanár. (Élénk éljenzés.)

E szerint a pályadíj a most megnevezett szerzőnek a bírálat értelmében ki fog szolgáltatni.

Következik a tárgysorozat 5-ik pontja: Jelentés a futóhomok megkötését, beerdősítését és erdőgazdasági kezelését tárgyazó népszerű kézi könyv megírására hirdetett 40 aranyos pályázat eredményéről.

Horváth Sándor titkár: Legyen szabad itt is előre bocsátanom, hogy a határidő ezen pályázatnál is folyó évi márcziushó 30-án járt le, s hogy az ezen alkalommal „mesterünk a természet, tőle tanuljunk“ jelige alatt beérkezett pályamunka ugyancsak Bedő Albert elnöklete alatt Belházy Emil, Fekete Lajos, Horváth Sándor és Luczenbacher Pál tagoknak adatott ki bírálat végett. E bizottság a pályamunka becséről a következő véleményt terjesztette az igazoló választmány elé. (Olvassa a bírálatot. Lásd az „Erd. Lapok“ jelen I. füzetét.)

E vélemény alapján az igazgató választmány a 40 arany pályadíjat az említett jeligéjű munka szerzőjének a bírálatban foglalt feltételek alatt egyhangulag odaitélte.

Elnök: (Felbontván a jeligés levelet). A jeligés levél szerint, t. közgyűlés, a pályanyertes munka szerzője Illés Nándor m. kir. főerdőtanácsos. (Élénk éljenzés.) Eszerint a pályadíj a bírálat értelmében ezen szerzőnek is ki fog szolgálatni.

A tárgysorozat következő pontja szerint, melyre most áttérünk, a jövő évi közgyűlés helyére nézve kellene az igazgató választmánynak tájékozással szolgálnunk. Szükségesnek tartom azonban előre bocsátani, hogy e kérdést, illetőleg, az igazgató választmány már megállapodásra jutott.

Egyesületünket ugyanis — mint méltóztatnak emlékezni — néhai id. gróf Fesztetich Tasziló ő excja még 1882-ben meghívta volt, hogy legközelebbi közgyűlését Keszthelyen tartsa meg. E meghívást a nemes gróf időközben bekövetkezett halála után örököse ifj. Fesztetich Tasziló gróf

ő méltósága is fentartotta, minthogy azonban a keszthelyi uradalomban a most letelt év folyamán többféle átalakítások vétettek foganatba, egyszersemind azon ohajtásának is kifejezést adott, hogy ha az egyesület is jobbnak vélné így, a tervezett közgyűlés ne 1883-ban, hanem egy évvel később 1884-ben tartassék meg Keszthelyen, akkor t. i., midőn az uradalom kivánságának megfelelő módon fogadhatja az egyesületet.

Az igazgató választmány e másodszori meghívást is köszönettel fogadván, az időt illetőleg készséggel beleegyezett az elhalasztásba, mivel az egyesület szempontjából is czélszerűbbnek találta, ha 1884-ben tartatik meg Keszthelyen a közgyűlés. Elhatározta tehát, hogy egyesületünk az uradalom vendégszeretetét a jövő évben fogja igénybe venni.

Az igazgató választmány ezen megállapodását tehát, úgy hiszem, a tisztelt közgyűlés jóváhagyással veszi tudomásul, annál is inkább, mert nézetem szerint a jövő évi közgyűlést másutt tartani, az egyesület viszonyai között nem volna kivánatos. (Helyeslés. Elfogadjuk.)

Következik a tárgysorozat 7-ik pontja : Indítványok a jövő évi közgyűlés tanácskozási tárgyaira nézve.

Horváth Sándor titkár : A tárgyalásra kitűzendő szakkérdések megválasztásával eddig a közgyűlés mindig az igazgató választmányt bízta meg; úgy hiszem tehát, legczélszerűbb volna ezuttal is ezt az eljárást követni, annál is inkább, mert vidéki közgyűléseinken lehetőségig olyan szakkérdések tűzendők ki megvitatásra, melyek azon vidék erdőgazdasági viszonyaival, hol a közgyűlés tartatik, szorosabb összefüggésben állanak, s melyeknek bevezetésére az illető vidéket ismerő szaktársak vállalkoznak. Mindehez idő lévén szükséges, úgy hiszem, hogy mindkét irányban az igazgató választmány fog legczélszerűbben intézkedhetni. (Helyeslés.)

Elnök: Eszerint a jövő évi közgyűlésen tárgyalandó szakkérdések megválasztásával az igazgató választmány bízta meg.

És most áttérhetünk, tisztelt közgyűlés, az esetleges indítványok tárgyalására.

Alapszabályaink értelmében a közgyűlésen csak azon indítványok kerülhetnek tárgyalás alá, melyek a gyűlést megelőzőleg legalább egy nappal a titkári hivatalnak írásban bejelentetnek. Felkérem tehát a titkár urat, hogy e tekintetben nyilatkozzék.

Horváth Sándor titkár: A titkári hivatalhoz a megszabott időig két indítvány érkezett be. Az egyiket Rutksa Tivadar tagtársunk jelentette be, a másikat Pisó Cornél terjesztette elő, és pedig, miután maga személyesen nem jelenhetett meg, az indokolással együtt írásban.

Elnök: Mindenekelőtt tehát Rutksa tagtársunkat kérem fel indítványának előterjesztésére.

Rutksa Tivadar: T. közgyűlés! Indítványom, melyet előterjeszteni szerencsém van, a következő: Mondja ki a közgyűlés, hogy az állam szolgálatában álló erdőtisztek fizetésének új alapon való megszabását szükségesnek ismeri s ennek folytán megbizsa a választmányt, hogy az erdőtisztek fizetésének felemelése ügyében a szükséges lépéseket tegye meg.

Én, tisztelt közgyűlés, úgy saját értesüléseim alapján, mint a lapokból és egyéb adatokból tudom azt, hogy a magyarországi tisztviselők részint testületileg, részint szolgálati ágak szerint külön-külön lépéseket tettek aziránt, hogy fizetésük felemeltessék. Nevezetesen többféle lépések történtek az iránt, hogy a kisebb fizetéssel bíró tisztviselők járandóságai újból szabályoztassanak s tudjuk azt is, hogy a bírónak hasonló értelmű kérelmét az országgyűlés nem utasította el, hanem tekintettel a jelenlegi viszonyokra, egyelőre függőben tartotta.

Részemről tehát nem látom kizárva azt a lehetőséget, hogy a tisztviselők fizetésének kérdése a legközelebbi időben, vagy esetleg később a törvényhozás által tárgyalás alá fog vétetni s ép ezért időszerűnek látom, hogy az erdőtisztek részéről is történjék valami ebben az irányban, nehogy elérkezzék az az idő, midőn a többi tisztviselők sorsa felett dönteni fog a törvényhozás, minket pedig készületlenül találjon az új fordulat, s ennek folytán a remélhető kedvezményektől elessünk.

Ennyit tartottam szükségesnek elmondani indítványom előterjesztésének indokolására. A mi magát indítványomnak a lényegét illeti, indokolásul egyszerűen azt vagyok bátor állítani, hogy ha a többi állami tisztviselők sorsa nem is javíthatnák, az erdőtisztek még akkor is méltán igényt tarthatnak javadalmazásuk emelésére. Elég e tekintetben utalnom az állami költségvetésekre, melyekből mindenki meggyőződhetik állításom helyességéről. Találunk ugyanis a többek között olyan szolgálati ágat, a melyhez tartozók, belépésük után mindjárt az első ideiglenes alkalmazás alatt 800—1000 frt fizetésben részesülnek s ha véglegesen alkalmaztatnak — a mi egy-két év alatt be szokott következni — fizetésük 1200, 1500, és 1800 frtra felmegy, sőt miután ugyanezen pályánál az ötödéves pótlék élvezete sincs kizárva, az oda tartozók 2000 frton is felül mehetnek, a nélkül hogy különös előlépést tennének.

Egy másik szolgálati ágnál megint az a kedvező helyzet válik a tisztviselők előnyére, hogy az elsőfoku, kisebb javadalmazással ellátott állomások száma aránylag csekély, úgy hogy majdnem minden egyes ily állomásra két, sőt három jól javadalmazott magasabb foku állomás esik. Így a kezdő szorgalommal és egy kis kitartással csakhamar magasabb fizetéshez jut s jövője biztosítva van.

És ez nem csak egy-két pályánál van így, hanem mondhatni mindenütt, a mennyiben a közszolgálat egyik ágánál sem

oly csekély a javadalmazás és oly nehéz az előlépés, mint az erdészetnél. Itt az alsó foku állomások sokkal nagyobb számban vannak, mint a felsők s ha a fiatalember elvégzi a középiskolát, leteszi az érettségi vizsgát, befejezi sikerrel a felsőbb tanintézeti tanulmányokat, kiállja az államvizsgát, hosszú idő telik el, míg végre 600 frt fizetést kaphat, ezentul pedig valóban különös szerencse kell hozzá, hogy még a 800 forintos állomásokba is bejusson idővel, mert ilyen állomás aránylag véve nagyon kevés van, az 1000 frtos pedig már ritkaság, úgy hogy az ilyenhez és az ennél is magasabbakhoz még a szerencsésebbek hözül is csak igen kevés jut

A szolgálat kezdetét tekintve talán legközelebb áll az erdészeti szolgálathoz a bányászati, de az alsóbb fizetések itt is meglehetősen fokozódnak s ezenkívül a quinquennium is segít a tisztviselők helyzetén, úgy hogy azok, a kik az erdészetnél hasonló viszonyok között 700 frton túl nem emelkedhetnek, a bányászatnál végül 1600 frtot is elérhetnek.

Tekintettel az előadottakra és tekintettel különösen arra, hogy az erdőtörvény értelmében a községi erdőtisztai állomások szervezése épen most van folyamatban, s hogy ennél fogva azon esetben, ha az állami erdőtisztek helyzetének javítása érdekében semmi sem történik, a magánosok és községek, melyek rendszerint a kincstárnál alkalmazott fizetéseket veszik irányadóul, szintén ki nem elégitő módon fognak gondoskodni erdőtisztjeik javadalmazásáról: tiszteletteljesen kérem a közgyűlést, méltóztassék indítványomat elfogadni s ennek kapcsán elhatározni, hogy úgy Ő Felségéhez, mint a törvényhozáshoz és a kormányhoz feliratot intézzen egyesületünk s ebben az erdőtisztek fizetésének felemelését indokoltan kérelmezze. (Helyeslés.)

Hoffmann Sándor: T. közgyűlés! Ugy hiszem, hogy az előterjesztett indítvány fontosságát kivétel nélkül elismer-

jük, mert mindnyájan tudjuk, hogy azon képzettséggel szemben, melyet mai napság az erdészekről megkívánnak, főleg az alsóbb állomások felette szegényesen vannak ellátva s hogy a meglevő fizetések mellett vajmi bajos dolog megélni vagy épen családot fentartani. Én a magam részéről elvileg mindenestre pártolom Rutska t. tagtársunk indítványát, de épen mert azt méltányosnak tartom és ennek folytán ohajtom, hogy sikerre vezessen, szükségesnek vélem, hogy az annak alapján szerkesztendő kérvények biztosan és tüzetesen kidolgozott alapokon nyugodjanak s ne csak ohajtásaink tolmácsolására terjedjenek ki, hanem egyszermind azon javaslatokat is magukban foglalják, melyeknek foganatosításától szakunk helyzetének javulását reméljük.

Ezen szempontból kiindulva tehát legczélszerűbbnek vélem, ha az indítvány nem foganatosítás, hanem egyelőre tanulmányozás végett adatnék ki az igazgató választmánynak oly utasítással, hogy a jövő évi közgyűlés elé biztos adatokra fektetett s a részletekre is kiterjedő jelentést tegyen.

Az így előkészített kérdéshez ugyanis akkor mindannyian hozzászólhatnánk s a teendő lépések iránt is sikerrel kecsegtető határozatokat hozhatnánk. (Helyeslés.)

Elnök: E szerint az előterjesztett indítvány további tárgyalás és javaslatétel végett az igazgató választmánynak adatik ki.

Következik a második bejelentett indítvány.

Horváth Sándor titkár: Mint előbb is volt szerencsém említeni, a második indítványt Piso Kornél tagtársunk jelentette be indokolásával együtt írásban, és így hangzik:

A magyar Országos Erdészeti Egyesület tevékenysége már eddig is oly meglepő eredményeket mutat föl, melyek nem csak hazánkban, hanem a külföldön is általános feltűnést és

érdeklődést keltenek; s nem csak a tisztelt közgyűlés tagjai előtt hanem a nagy közönség előtt is általánosan ismeretesek.

Hisz a Deák Ferencz, Wagner Károly, s a leendő Tisza Lajos alapítványok, az egyes erdészeti tankönyvek szerkesztésére eddig kiosztott pályadíjak stb. — a többi jeles intézményekről említést sem téve — már évek óta hozzák áldásos gyümölcseiket. Szándékom azonban nem az, hogy itt egyesületünk működését vázoljam, hanem csupán egy oly tárgyra ohajtanám a tisztelt közgyűlés becses figyelmét felhívni, mely — szerény nézetem szerint — igen alkalmas volna arra, hogy ne csak egyesületünk már is elért tekintélyét emelje s ennek alapján vagyont fokozatosan gyarapítsa, hanem hogy ez által a hazai erdészeti szakközönség ismeret köre is könnyű módon bővítették.

Hogy az egyesület a hazai szakközönség ismeret körének fejlesztésére, hazánk különböző vidékein tartott közgyűlései által üdvös befolyást gyakorol, az elismert tény s bővebb indokolást nem igényel. Hasonló módon hathat egyesületünk tagjainak szellemi fejlődésére, jól berendezett shozzá férhető könyvtára által is, mely — hála az erd. közönség érdeklődésének és bőkezűségének — szépen gyarapszik. De a most elősoroltakon kívül van még egy más nem kevésbé fontos tényező is, mely által az országos erdészeti egyesület nem csekély befolyást gyakorolna ugy az egyesek mint az erdészeti szak emelésére és az egész művelt közönségre is.

Az országos erdészeti egyesület hazánk különféle egyesületei között, vagyoni helyzeténél és befolyásánál fogva, ha nemis az első, de minden esetre igen tekintélyes állást foglal el, minek folytán igen természetes, hogy nemcsak számos tagtársnak, de az idegeneknek is igen magas fogalmai, illetve igényei vannak — legalább a tapasztalat úgy mutatja — egyesületünk berendezéseiről s határozottan arról vannak

meggyőződve, miszerint az egyesület helyiségének fölkeresése esetén, alkalmunk nyílik ott az erdészeti ághoz tartozó sok érdekes és tanulmányozásra méltó dologgal megösmerkedetni; ilyenek volnának például a különféle faminták, levél-, rügy-, maggyűjtemények, erdei növényok és erdei rovarok gyűjteményei, ergetyű és vontató utak, különféle szerkezetű vizfogók, gerebek és usztatógatok mintái stb. stb.

Ezen most elősoroltakkal azonban most még nem rendelkezik egyesületünk, mely fenállására nézve fiatalabb, hogy sem mindezen — nézetem szerint — előnyös berendezéseket az idő rövidegénél fogva és sok más sürgősebb s fontosabb feladatok elintézése miatt eddig megszerezhetette és berendezhetette volna. Most azonban már az úttörés nehézségein túl vagyunk s ép ezért hiszem és erősen remélem, hogy a legközelebbi jövőben az érdeklődők közös támogatásával ezek is létesülni fognak. E hitben tehát a következő indítványt van szerencsém előterjeszteni.

Hogy az országos erd. egyesület minden irányban és tökéletesebben teljesítse maga elé kitűzött hazafias és tudományos feladatát, állittassék össze és alapittassék az egyesület kebelében a szakba vágó gyűjteményekből és egyáltalában az erdészeti szakhoz tartozó tárgyakból egy egyesületi szakmuzeum, mely czélszerű és gyakorlati berendezése mellett könnyen áttekinthető módon gyakorlatilag is erősbitse és gazdagítsa egyfelől az egyesületi tagok ismereteit és nyújtson fogalmat másfelől minden érdeklődőnek azon tárgyakról, berendezésekről, és eszközökről melyek az erdőgazdaság körében használatnak.

Ezen cél mielőbbi elérhetése tekintetéből czélszerűnek vélném, ha az országos erd. egyesület a szakközönséghez felhívást intézne, hogy ezen eszmét felkarolva, saját hatás körében mindenki oda hasson, hogy az egyesek birtokában

levő alkalmas tárgyak, milyenek például a rovar- és növénygyűjtemények, a kezelés körébe tartozó faművek mintái, szállítási és erdőművelési eszközök és szerszámok, kitömött állatok, régebbi és újabb erdőfelmérési műszerek, különféle térképek, üzemtervek, erdészeti tekintélyek és az erdészeti szakot pártoló egyének arczképei, régi és újabb szerkezetű fegyverek és vadászeszközök stb. az országos erdészeti egyesület muzeuma számára át engedtesse nek s ne gazdagítsanak ezentul idegen, sőt külföldi muzeumokat.

Miután úgy vélekedem, hogy ezen eszme megpendítése által a hazai közművelődésnek és különösen az erdészeti szaknak szolgálatot tehetek, bátor vagyok indítványomat a tisztelt közgyűlés és a szakunk iránt érdeklődő egyes kartásaknak becses figyelmébe ajánlani.

Azon esetre ha a tisztelt közgyűlés indítványomat elfogadja, bátor vagyok a létesítendő muzeum számára már előlegesen is felajánlani az eddig birtokomban levő erdei növény-, famag- és rovar gyűjteményeket, kitömött állatokat és egyéb tárgyakat. Egyszersmind ígérem miszerint igyekeztem ezentul is oda irányuland, hogy a létesítendő intézményt ily nemű tárgyakkal lehetőségig támogathassam.

Ghiczy Emil: Azt hiszem, hogy a most előterjesztett indítványt, mely az egyesület kebelében egy erdészeti szakmuzeum felállítását czélozza, mindnyájan helyeseljük. A kivitel tekintetében azonban, részemről legalább, némi nehézségekkel látom összekötve a kérdést, mert úgy vélem, hogy egy ily muzeumot, czélszerűen csak saját alkalmas helyiségében rendezhetne be az egyesület, házzal pedig, mely tulajdonunk lenne, sajnos, még nem rendelkezünk. Mindamelllett e nehézséget azok után, a miket az előbb előterjesztett évi jelentésből hallottunk, legyőzhetőnek vélem. E jelentésből ugyanis azon kedvező és örvendetes tudomást meritettük, hogy egyesületünk vagyona az

utolsó időben oly jelentékenyen gyarapodott, miszerint azon régi ohajtásának teljesüléséhez, hogy idővel saját helyiségeiben tanácskozhassék, ismét közelebb jutott. Ugy hiszem tehát, hogy abban az esetben, ha az egyesület a házvételre nézve megállapodásra jut, e szakmuzeum felállításának kérdése is könnyen megoldható lesz. Ennélfogva azt vagyok bátor indítványozni, hogy a most előterjesztett indítvány oly megbizással adassék ki a választmánynak, hogy az erdészeti szakmuzeum felállításának kérdését a házvétel kérdésével együtt vegye tárgyalás alá s megállapodásairól jelentését a legközelebbi közgyűlés elé terjessze. (Helyeslés.)

Eleőd Jósa: Én csak néhány rövid szóval ohajtom Ghiczy Emil kamarás ur ő méltósága javaslatát támogatni. Teljesen osztozom nézetében s pártolom indítványát, de hangsúlyozni kívánom, főleg azon szempontból, nehogy a két kérdés különválasztása esetében egy talán nagy terjedelemben és nagy méretekben felállítandó szakmuzeum bérelt helyiségben való elhelyezése által egyesületünk szép anyagi gyarapodása megakasztassék s jövedelmének egy része ily célra aránytalan mértékben felemésztessék. Ezért magam is egybekötni kívánom e kérdést a házvétel kérdésével s hogy a szakmuzeum minél előbb létrejöhessen, hozzájárulok azon megbizáshoz, hogy az igazgató választmány az előterjesztett indítványt a házvétellel kapcsolatban tegye tanulmánya tárgyává. (Helyeslés.)

Sóltz Gyula: Én is azt hiszem, hogy Pisó tagtársunk indítványát elvileg valamennyien pártolhatjuk, de mint a két előttem szóló t. tagtársak, magam is azon nézetben vagyok, hogy a gyakorlati kivitel okvetetlenül kapcsolatba hozandó a házszerzés kérdésével. Nem csak azért tartom ezt szükségesnek, mert a bérelt helyiség e célra — mint előttem szóló kiemelte — aránytalanul sokba kerülhet, de főleg azért is, mert egy muzeumot eshetőségek szerint egyik helyről a

másikra átköltöztetni lehetetlenség. Szakmuzeumot tehát felállítani addig, míg saját házzal nem birunk, nem lehet, ép ezért én is teljes mértékben hozzájárulok Ghiczy t. tagtársunk javaslatához. (Helyeslés.)

Elnök: Azt hiszem, t. közgyűlés, a hallottak után kimondhatom határozatképen, hogy a közgyűlés az erdészeti szakmuzeum kérdését az egyesületi ház kérdésével kapcsolatosan kívánja megoldani, s ezen célból az indítványt oly megbizással teszi át az igazgató-választmányhoz, hogy a két kérdést együttesen tárgyalja s a további teendőkre nézve a jövő évi közgyűlésnek jelentést tegyen. (Helyeslés.)

A mi Pisó tagtársunk ajánlatát illeti, azt hiszem, a közgyűlés azt köszönettel fogadja. (Helyeslés.)

Most pedig, miután időközben a számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentésével elkészült, felkérem annak elnökét, Belházy főerdőfelügyelő urat, méltóztassék azt előterjeszteni.

Belházy Emil: *Tisztelt közgyűlés!* Az 1882. évi pénztári naplónak és a számadás rovatkönyvének és al-rovatkönyveinek összehasonlítása szerint az egyesület pénztárának

1882. évi összes bevétele . . .	30.346	frt	10	kr,
1882. „ „ kiadás . . .	28.748	„	06	„ volt,
az 1883. évre átjött maradvány tehát .	1.598	frt	04	kr.

A kiadásokra nézve megjegyezzük, hogy a kimutatott összegből . . . 15.010 frt 63 kr értékpapírok vásárlása céljából az alapítványi tőkevagyonhoz csatoltatott.

Eszerint, ha ezen összeghez hozzáadjuk a fent kimutatott . . . 1.598 frt 04 krnyi pénztári maradékot, az 1882. évi készpénzbeli vagyonszaporulat . . . 16.608 frt 67 kr-ra tehető.

Az alapítványi pénztár vagyoniállását az 1882. év végével lezárva, következőleg találtuk :

I. Készpénz készlet	262	frt	87	kr.
II. Az alapító tagok magánkötvényeiben	72.534	„	13	„
III. 4 ⁰ / ₀ -os magyar aranyjádék	16.000	„	—	„
IV. 5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézet zeti záloglevelekben	19.000	„	—	„
V. 5 ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézet záloglevelekben	45.000	„	—	„
VI. Szöllődézsma váltsági kötvényekben	8.000	„	—	„
VII. 1860. évi államsorsjegyekben	400	„	—	„
Összesen	161.197	frt	—	kr.

mely összegben azonban az „Erdészeti Lapok“ megszerzésére fordított 6.000 frtnyi készpénzbefektetés és az egyesület könyvtárának és leltári ingóságainak értéke nincs belefoglalva.

Hogy a fennebb III., bezárólag VII. számok alatt felsorolt értékpapírok az 1882. év végével tényleg az egyesület tulajdonában s a magyar földhitelintézetnél gyümölcsözőleg elhelyezve voltak, erről a nevezett intézet által f. évi január hó 27-én 1.424. sz. a. kiállított s nekünk eredetiben bemutatott közleményből is meggyőződünk.

A fennebbiek alapján összehasonlítva az egyesület fennebb kimutatott vagyoni állapotát a múlt évi vizsgálat alkalmával talált, illetőleg az 1881. év végével fennállott vagyoniállapottal, a következő igen örvendetes vagyonszaporodást jelenthetjük :

A múlt évi vizsgálat alkalmával volt . 140.194 frt 92 kr,
míg a jelenlegi összes tőkevagyon . . . 161.197 „ — „

Az 1882. évi szaporodás tesz tehát . 21.002 frt 08 krt.

Egyesületünknek a fennebbiekben kimutatott számadásait úgy az előírás, mint a lerovás tekintetében helyeseknek talál-

tuk, s ennél fogva a számadó részére a felmentvényt megadni kérjük.

Együttal van szerencsénk jelenteni, hogy az egyesület 1884. évi költségvetését úgy bevételi, valamint kiadási rovataira nézve megvizsgálván, azt helyesnek találtuk, és a t. közgyűlésnek elfogadására ajánljuk.

Minthogy azonban jelentésünk befejező részében megbízásunkhoz képest bátrak leszünk javaslatba hozni, hogy a folyó évi bevételi feleslegből 4.000 frt az alapszabályok értelmében a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segély alapjához csatoltassék, a költségvetésnek azon tételeit, melyek ezen alapra vonatkoznak, megváltoztatni ajánljuk oly módon, hogy a bevétel I-ső fejezetének d) pontja alatt a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyezési alapjának bevétele 400 frtról 600 frtra és a kiadás VII-ik hasonló czime alatt 400 frt helyett szintén 600 frt vétessék fel.

Az előirányzat főösszege ezek szerint :

a bevételeknél	15.200 frt,
a kiadásoknál	15.200 „ fog

kitenni.

A magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segély alapjának növelése tekintetében részünkről is helyeselvén, az igazgató választmány f. évi decemberhó 23-án tartott ülésének határozatát, miként előbb is szerencsénk volt jelezni, a folyó évi bevételi feleslegből, mely 10.025 frt 80 krra számítható, 4.000 frt csatolását javasoljuk.

Budapest, 1883. decemberhó 29-én.

Belházy Emil,
bizottsági elnök.

Szabó Adolf,
bizottsági tag.

Csupor István,
bizottsági tag.

Elnök: Ennél fogva kimondhatom határozatként, hogy a számadás-vizsgáló bizottság jelentése alapján a közgyűlés az

1882-ik évi számadásokat illetőleg számadást tevőnek a felmentvényt megadja. (Helyeslés.)

A költségvetés az eddigi gyakorlat szerint tételenként fog felolvasatni azon változások kitüntetésével, melyek a folyó évi költségvetéshez képest tervezetnek.

Horváth Sándor titkár tételenként olvassa a költségvetést, kiemelve mindazon változásokat, melyek az 1883. évvel szemben mutatkoznak. A közgyűlés a költségvetés minden egyes tételét jóváhagyja, elfogadván a számadás-vizsgáló bizottság azon javaslatát is, hogy a magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapjának kamataiból befolyó bevétel és az ennek megfelelő kiadás a tőke növekvése folytán az eredetileg tervezett 400 frtnyi összegről 600 frtra emeltessék.

Ezzel kapcsolatban felhatalmazza egyszersmind az elnökséget, hogy az 1883. év megtakarításaiból a most említett segélyalaphoz 4000 frtot csatoljon.

Elnök: A tárgysorozat összes pontjai ekként le lévén tárgyalva, a jegyzőkönyv hitelesítésére Ghiczzy Emil és Krivácsy Elek t. tagtársunkat kérem fel s ezzel a közgyűlést befejezettnek jelentem ki.

Mielőtt azonban ezt tenném, kedves kötelességemnek ismerem az elnökség és igazgató-választmány nevében köszönetemet fejezni ki t. tagtársaimnak azon élénk érdeklődésért, melylyél közgyűlésünk iránt viseltettek s arra nemcsak a közelből, hanem az ország legtávolabbi részeiből is megjelenni sziveskedtek. Isten vezérelje valamennyiöket szerencsésen vissza otthonukba! (Élénk felkiáltások: Éljen az elnök!) — K. m. f.

Hitelesítésül :

Ghiczzy Emil,
alapító tag.
Krivácsy Elek,
alapító tag.

Bedő Albert,
alelnök.
Horváth Sándor,
titkár.